

ske den samme som den, jeg staar paa i Dag. I det Valgopraab, som blev udstedt i min Kreds, og som jeg har givet min Tilslutning, stod dette: Jeg vil arbejde paa at komme ned med Udgifterne fra . . . . (Afbrydelse) . . . . Ja de Herrer raabe altid „Hør“ paa urette Sted. De skulde vente, til jeg havde fortsat, saa kunde det være, De ikke vilde raabe Hør. Jeg bliver nødt til at begynde forfra. Altsaa . . . . (Afbrydelse) . . . .

Formanden: Jeg maa vedblivende anmode Medlemmerne om at lade Taleren tale i Ro.

Slebsager: Altsaa, jeg vilde arbejde for Nedsættelse af Udgifterne fra det, de var foreslaaede af Forsvarskommissionens Flertal. Og paa det Forslag, som nu foreligger, ere Udgifterne, som det er blevet fremsat klart og tydeligt af Forsvarsministeren, ikke saa store, som de vilde have været efter Kommissionens Flertals Forslag.

Jeg har under min Valgkampagne lovet at arbejde for en Nedsættelse af Tjenestetiden, jeg har ikke givet noget Løfte om, hvor meget vi kunde faa, det kunde jeg ikke vide, jeg vidste ikke, hvor meget min Indflydelse kunde virke. Men jeg er saaledes stillet, at jeg ved, at naar jeg kommer hjem til mine Vælgere, ville de ikke misbillige, hvad jeg har været med til i den Henseende. Jeg er overbevist om, at de ville være glade ved det, fordi vi her med Hensyn til Tjenestetiden ere komne ind paa en Vej, som vi derovre i Vestjylland ønske at komme ind paa, og som skulde gaa i Retning af i Fremtiden at lade en større Del af Uddannelsen foregaa under mere hjemlige Forhold.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at „de 27“ i Fremtiden vilde komme til at staa med et forvirret Standpunkt mellem de klare Standpunkter, og disse var Højres og det radikale Venstres. Jeg ved nu ikke, om det radikale Venstres Standpunkt i Forsvarssagen er et klart Standpunkt. Jeg kan ikke finde det klart, og det kan være, at det radikale Venstre har ondt ved at finde Klarheden, men hvis de ikke kunne det, saa kunne de gaa over til Formanden for Højres Valgruppe, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), han kan give dem Klarhed over, hvor klart det radikale Venstres Standpunkt er. Højres Standpunkt er jo et klart Standpunkt, efter hvad det radikale Venstre har indrømmet, saa det er der jo fra de Herrers

Side ikke Tvivl om. Jeg mener dog, at hverken Højres eller de Radikales Standpunkt er klart. Jeg mener, at paa det Standpunkt, jeg og mine Meningsfæller staa, have vi god og solid Grund under Fødderne. De Herrer kunne være rolige for, at naar vi skulle ud, efter at Overenskomsten er sluttet, hvis den bliver sluttet, og overbevise Befolkningen om, hvilket Standpunkt der er bedst og sundest, og hvilket Standpunkt der hviler paa det bedste og sundeste Grundlag, saa skulle vi nok forsvare vort Standpunkt, og saa skulle vi ogsaa nok faa Tilslutning til vort Standpunkt. Jeg skal for mit Vedkommende ikke være bange for at gaa ud i en Kampagne med de Herrer, og hvis de møde med skarpslebne Vaaben, kunne de være sikre paa, at vore ikke skulle være rustne.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) var saa bange for, at „de 27“ helt skulde forsvinde, at vi ved denne Overenskomst fældede vor egen Dødsdom. Det burde det ærede Medlem fra Langeland og hans Meningsfæller dog ikke være kede over — de skulde tværtimod være glade ved, at vi efter deres Mening fældede vor egen Dødsdom, thi saa bliver der jo saa meget større Raaderum for dem. Men de skønne jo godt, at det saa saare langt fra er Tilfældet.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) begyndte med at udtale saadant noget som, at de, der have troet paa Ærlighed i dansk Politik, ere blevne dybt skuffede af Forsvarsvenerne i disse Dage. Jeg maa sige, at de, der have troet paa Ærlighed i dansk Politik — og til dem hører jeg —, vi ere blevne dybt skuffede af Socialdemokraterne og det radikale Venstre i disse Dage. (Modsigelse). De tro maaske ikke, det kan være rigtigt, men vi vide jo alle sammen, at Socialdemokraterne ere i Færd med at give deres Tilslutning til Folkeetog eller Demonstrationsetog, som skal afsluttes i Lørups Ridehus. Og endvidere opfordre Socialdemokraterne jo selv til et Demonstrationsmøde et andet Sted i København, hvor de ville samle sig om en Adresse, som en Deputation skal overbringe til det ærede Medlem fra Frederiksberg, Højres Formand her i Tinget, for at opfordre ham til at faa anlagt Rigsretsanklage mod den højtærede Forsvarsminister. Skønnere Samarbejde mellem Socialdemokraterne paa den ene Side og Højre paa den anden Side skal man vanskelig finde. Socialdemokraternes Tillidsmænd